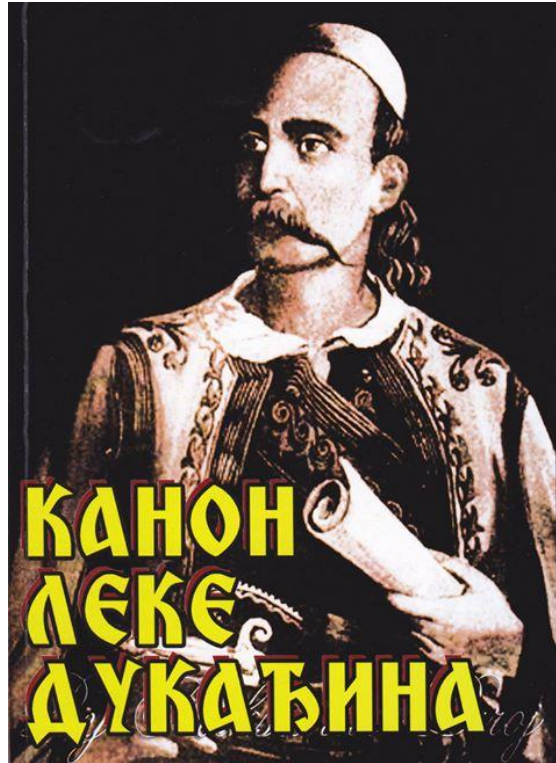

ЛЕКА ДУКАЋИН

Лека Дукађин је био велики сербски јунак и војвода, који је живео крајем 14. века и јуначки погинуо у бици на Косову.

Лека Дукађин је остао је забележен као велики војсковођа, али и велики законодавац, који је својим законом управљао великим бројем сербских племена на територији данашње Албаније и северне Црне Горе, и учинио да Срби кроз векове постану највећи симбол отпора турским и другим агресорима.

Сматра се да је Лека Дукађин био под великим утицајем Душановог законика, када је писао свој Канон, због велике сличности са истим.

Лека Дукађин је био син Дуке, по коме је добио презиме, и имао је два сина – Николу и Бјелог Павла, од којих је настало неколико племена. Најпознатије међу њима су Бјелопавлићи.

Нека од племена насталих од Лекиних синова су временом прешли у ислам и католицизам, али су сви задржали своје крсне славе, чиме потврђују своје сербско порекла, на које су многи до скоро били веома поносни.

Канон Леке Дукађина је пример отимања, али историјског и културног наслеђа. Године 1933. албански католички свештеник Штјефен Дечови објавио је Канон Леке Дукађина и приказао Леку Дукађина као католика, а на почетак Канона убацио целу једну књигу о наводним законима о беспоговорној послушности Римокатоличкој цркви.